

نمایش سران هشت کشور صنعتی در "هایلیگه دام" آلمان را با مبارزات خود بهم زنیم!

برگردان از زبان آلمانی - رزا روشن
rosa_roshan@yahoo.de

وقتی که سران هشت کشور در اولین هفته ماه جولای ۲۰۰۷ در آلمان ملاقات می کنند، تنها نخواهند بود. دهها هزار نفر علیه سیاست های آنان قبل از این ملاقات و در طول این ملاقات به مبارزات گسترده ای دست خواهند زد. معترضین با مبارزات خود می گویند که مخالف استثمار انسان و طبیعت (زمین) هستند. آنها به جنگ کنونی و جنگهای آینده نه می گویند. آنها با سیاستی مخالفند که تحت "آزادی" تنها آزادی جهانی شدن سرمایه را می فهمد، و سیاست های نژادپرستانه ای که با بستن مرزها آزادی حرکت انسانها را نه فقط ممنوع، بلکه عملی جنایی کرده اند.

موضوع اصلی ملاقات سران هشت کشور و اعتراضات اجتماعی علیه آن مسئله معنای جهان است. این موفقیت سمبلیک جنبش جهانیست که از زمان ملاقات سران هشت کشور در جنوا (۲۰۰۱) و پس از آن سران هشت کشور را مجبور به عقب نشینی از مراکز شهری کرد. و از آن پس سران هشت کشور ناچارند ملاقات های خود را بطور مخفی در هتل های لوکس و دور افتاده، پشت سیم های خاردار و محافظت هزاران پلیس و پوشش امنیتی هوایی انجام دهند. حالا دیگر حکومت کنندگان مجبورند از خود در برابر شهروندانی که مدعی اند منتخب آنان هستند، خود را مخفی کنند. و این فرصتی طلایی برای ما مخالفین نظم کنونی جهان است که از حضور رسانه های جهانی که قرار است قدرت آنان را در این نشست به نمایش عمومی بگذارند، استفاده کنیم و این نمایش را با مبارزات خود بهم زنیم.

شادی آور است که جنبش گسترده ای علیه سیاست سران هشت کشور صنعتی شکل گرفته است جنبشی که از سازمان های غیر دولتی، پناهندگان و پناهجویان، اعضای اتحادیه ها و گروههای مسیحی تا انقلابیون چپ و براندازان سیستم سرمایه داری را در بر می گیرد.

ادامه در صفحه ۳

تشدید سرکوبگریهای رژیم کار به جایی نخواهد برد

برغم تشدید سیاست سرکوب و ارعاب در دانشگاه ها و مراکز آموزشی کشور دانشجویان از مبارزه برای احقاق حقوق صنفی و سیاسی خود دست برنداشته اند و با تجمعات و تظاهرات اعتراضی در مقابل تعرضات رژیم به مقاومت ادامه میدهند. بنا به گزارش خبرگزاریها صبح امروز علیرغم دستور شریعتی رییس دانشگاه علامه طباطبائی و ممنوع ورود شدن ۵ نفر از دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی و ارتباطات، انتخابات انجمن اسلامی در صحن دانشکده برگزار شد. پس از مدت کوتاهی از آغاز رای گیری و با مزاحمت و دخالت حراست که تعدادشان با حضور افراد حراست دانشکده های دیگر به شکل تعجب آوری افزایش یافته بود، دانشجویان صندوق های رای را به دفتر انجمن منتقل کرده و برگزاری انتخابات را از سر گرفتند.

پس از این ماجرا نیروهای حراست که قصد ورود به دفتر انجمن اسلامی را داشتند که با مقاومت دانشجویان مواجه شدند و با شدت گرفتن درگیری، اقدام به شکستن شیشه ها و تخریب اموال انجمن اسلامی و حتی ضرب و شتم و لگد مال کردن دختران دانشجو نموده و دفتر انجمن اسلامی را پلمپ کردند.

در پی این اقدام و حضور اعتراض آمیز دانشجویان در برابر دفتر ریاست دانشکده، دکتر فرقانی با برگزاری انتخابات بدون مداخله حراست موافقت نمود ولی به محض آغاز مجدد رای گیری، بار دیگر نیروهای حراست با اعلام اینکه "ما فقط از شریعتی دستور می گیریم" به صندوق های رای حمله ور شدند. در این بین نیز رییس حراست با ربودن یکی از صندوق ها متواری شده و خود را در داخل سرویس بهداشتی دختران محبوس کرد.

در پی این اقدام، نیروهای حراست با دانشجویان معترض که در مقابل دفتر حراست تجمع کرده بودند درگیر شده و ۵ تن از دانشجویان را به شدت مضروب ساختند که ۳ نفر از آنان برای مداوا راهی بیمارستان شدند.

دانشجویان مضروب اعلام کردند که علیرغم تهدیدهای مکرر رییس حراست، قصد شکایت به مراجع قضایی را دارند و تا احقاق حقوق خویش و برگزاری کامل انتخابات به تلاش های خویش ادامه خواهند داد. گفتنی است که نیروهای انتظامی با آگاهی از درگیری های داخل دانشگاه سریعا در مقابل درب دانشگاه حاضر شده و بدون مداخله نظاره گر ماجرا بودند.

به گزارش خبرنگار "ایلنا"، صبح امروز در اثر ممانعت نیروهای حراست دانشگاه علوم ارتباطات علامه طباطبائی از ورود چهار دانشجو به نام های «امیر یعقوبعلی»، «صادق شجاعی»، «فرهنگ سلامی» و «مریم سیدعلی» به دانشگاه و برچیدن صندوقهایی که برای رای گیری پیشبینی شده بود، دانشجویان به اعتراض و سر دادن شعار پرداختند.

ادامه در صفحه ۲

سرفت روزانه ۱۵ میلیون دلار نفت عراق توسط یغماگران

در صفحه ۳

گزارشی از فشار و سانسور مطبوعات، اردیبهشت ۱۳۸۶

در صفحه ۳

پیش نویس جدید قانون نفت عراق

در صفحه ۲

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

تشدید سرکوبگریهای رژیم کار به جانی نخواهد برد

در حالی که ماموران حراست دانشگاه اعلام کردند از رییس دانشگاه برای ممانعت از برگزاری انتخابات مجوز دارند، دانشجویان با حضور در دفتر انجمن اسلامی اقدام به برگزاری انتخابات کردند که این امر باعث بروز درگیری میان نیروهای حراست و صف دانشجویان رای دهنده شد.

به دنبال این درگیری و برخورد پیش آمده میان یکی از نیروهای حراست و مسوول صندوق رای گیری، دانشجویان به طور دسته جمعی و با سر دادن شعارهایی به سمت در دانشکده رفته و خواستار ورود دانشجویان ممنوع‌الورود به دانشکده شدند.

در اثر فشار پیش آمده از سوی دانشجویان و در آوردن شیشه در اصلی دانشکده علوم ارتباطات، دانشجویان منع شده از ورود، به داخل دانشکده

پیش نویس جدید قانون نفت عراق

دولت ملی عراق پیش نویس قانون نفت و گاز این کشور را منتشر کرده است. تبعات این قانون جدید چیست؟ آیا این نسخه درستی برای اقتصاد نفتی عراق است؟ آیا این پیش نویس، در زمینه بازار آزاد و خصوصی سازی ها بیش از اندازه به نفع شرکت های نفتی خارجی است؟ یا، این قانون جدید برای جذب سرمایه گذاری های خارجی که شدیداً برای مدرن سازی صنعت نفت به آن نیاز است، موثر و برنده است؟

پیش نویس اخیر قانون نفت در عراق پیش از جنگ، عراق روزانه به صورت میانگین ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار بشکه نفت تولید می کرد. از زمان تهاجم، عراقی ها به صورت میانگین روزانه حدود ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار بشکه نفت تولید کرده اند. اخیراً نیز بخاطر افزایش خشونت ها تولید نفت روزانه به حدود ۱ میلیون و ۷۰۰ هزار بشکه نفت کاهش یافته است. باتوجه به میزان خشونت ها در عراق، بسیار تعجب آور است که اکنون حتی این مقدار نفت تولید و صادر شود. باتوجه به اینکه تولید نفت در عراق کم هزینه ترین نفت در جهان است (بشکه ای ۱ دلار) و امروزه نفت بشکه ای ۶۱ دلار به فروش می رسد، بازگشت هرگونه سرمایه گذاری در این صنعت بسیار هنگفت است. هفته گذشته تازه ترین پیش نویس قانون نفت و گاز عراق پس از آنکه توسط کابینه دولت نوری المالکی (شورای وزرا) به تصویب رسید منتشر شد. علت اینکه به "تازه ترین" اشاره می کنیم این است که تا کنون ۵ نسخه مختلف از این پیش

رفتند. در این هنگام دانشجویان در اعتراض به رفتار مسوولان حراست دانشکده به سمت دفتر رییس دانشکده رفتند و با سردادن شعارهایی خواستار استعفای «فتحی»، رییس حراست شدند.

پس از حاضر شدن رییس دانشکده در میان دانشجویان و گفت و گو با آنان، دانشجویان بار دیگر اقدام به برگزاری انتخابات کردند اما با ممانعت حراست دانشکده روبرو شدند. در این میان درگیری هایی پیش آمد که طی آن «مهدی جلیلی» از دانشجویان این دانشکده مضروب و به بیمارستان منتقل شد.

همچنین «فتحی»، رییس حراست دانشکده توسط دانشجویان مضروب شد. تجمع دانشجویان در این دانشکده همچنان ادامه دارد.

بر اساس این گزارش، طبق اخبار قبلی قرار بود صبح امروز انتخابات انجمن اسلامی دانشکده اقتصاد علامه طباطبایی نیز برگزار شود که ماموران حراست این دانشکده با بیان

نویس منتشر شده است که پس از تصحیح و تغییرات توسط دولت مالکی به پارلمان ارسال شده است. در صورتی که این متن توسط پارلمان عراق (شورای نمایندگان عراق) به تصویب برسد، این پیشنهاد ۳۳ صفحه ای به قانون تبدیل خواهد شد. بخاطر جنگ و بحران سیاسی طی ۴ سال گذشته، روند نوشتن قانون نفت بسیار مبهم و نامعلوم بوده است. ناظران سیاسی معتقدند که پروسه ای که پل برومر برای تهیه سیاست نفتی عراق بجا گذاشت، ضعیف بود. این ایهام باعث برانگیخته شدن بدبینی عمومی و انتقاد رسانه ها از این پیش نویس شده است. زیرا اینگونه احساس می شود که این قانون سیستم نفت عراق را از یک الگوی ملی شده به یک الگوی تجاری تبدیل خواهد کرد، الگویی که به نوعی خصوصی سازی شده و بیشتر تحت کنترل امریکا قرار گرفته است. ولی مساله بسیار پیچیده تر از آن است. درضمن بنا به گزارشاتی، تیم تهیه کننده این پیش نویس قانون نفت به هنگام تهیه کردن این متن مقداری تحت فشار بوده است. در این میان شرکت مشاوره "برینگ پوینت" Bearing Point که یک شرکت امریکایی است، سفارت خانه های آمریکا و انگلیس، و "سموئل بادمَن" Samuel Bodman وزیر انرژی آمریکا از خارج به اعضای این تیم فشار وارد می کردند. همچنین بمنظور افزایش فشارهای خارجی، صندوق بین المللی پول IMF اعلام کرده است شرط لغو کردن ۶ درصد از بدهی های باقی مانده دولت عراق، به تصویب رسیدن آزاد سازی قانون نفت است.

هرچند پیش نویس رسمی و نهایی این قانون

اینکه این انتخابات غیرقانونی و بدون مجوز از هیات نظارت دانشگاه است، مانع برگزاری آن شدند که به همین دلیل تجمعی در این دانشکده برگزار شد. در این تجمع نیان نیروهای حراست دانشکده و دانشجویان درگیری لفظی پیش آمد و ماموران حراست نسبت به جمع آوری صندوق های رای گیری اقدام کردند.

دانشجویان بمثابه مظهر آگاهی روز به روز به ماهیت استعمار گرانه و سرکوبگرانه نظام حاکم پی میبرند. و در مبارزات روزمره خود یاد میگیرند که برای تحقق خواسته هایشان راهی جز متشکل شدن و مبارزه تا سرنگونی رژیم حاکم ندارند و نیز میآموزند که نه تنها باید خود را در جهت سرنگونی رژیم سازمان دهند بلکه برای برقراری نظامی مبارزه کنند که در آن از ستم و سرکوب و نابرابری های اجتماعی اثری نباشد.

بدون عیب نیست، ولی به نظر می رسد بیشتر این انتقادات از این مساله است که مفاد پیش نویس های قبلی قانون نفت با این پیش نویس نهایی بسیار متفاوت است. پیش نویس های قبلی الگویی هایی بود که توسط امریکایی ها پیشنهاد شده بود. به عنوان مثال، در نسخه های قبلی قراردادهای طویل المدت *PSA مطرح شده بود که بیشتر مورد علاقه شرکت های نفتی خارجی است. در پیش نویس نهایی نامی از این نوع قرارداد نیست و آن مکانیزم ناپسند حذف شده است (هرچند که صدام حسین خود با شرکت Lukoil روسیه، Total فرانسه، شرکت ملی نفت چین و Eni ایتالیا قراردادهای PSA امضاء کرده بود). همه ناظران اذعان داشته و تحسین کرده اند که براساس این پیش نویس، توزیع درآمدهای نفتی بسیار منصفانه صورت خواهد گرفت. درآمدهای نفتی به یک نهاد جدیدالتاسیس "صندوق ملی نفت" انتقال داده خواهد شد و به صورت عادلانه بر اساس جمعیت بین سه منطقه مختلف عراق، کردستان، جنوب و مرکز تقسیم خواهد شد.

برخی از بحث های حیاتی که توسط رسانه ها، اتحادیه کارگران نفت، و مخالفان پیش نویس قانون نفت مطرح شده است به شرح زیر است. گفته می شود بر اساس این قانون جدید، "شرکت ملی نفت عراق" INOC تنها بر ذخایر "فعلی" که تنها حدود یک سوم نفت عراق را تشکیل می دهد نظارت خواهد داشت. به این ترتیب قراردادهای اکتشاف و استخراج نفت برای دو سوم دیگر از میادین نفتی عراق در اختیار سرمایه گذاران خصوصی خارجی قرار خواهد گرفت.

ادامه در صفحه ۸

نمایش سران هشت کشور صنعتی در "هایلیگه دام" آلمان را با مبارزات خود بهم زنی!

زمانی که این اجتماعات سیاسی در کنار هم قرار می گیرند، تبادل افکار می کنند و با یکدیگر حرکت می کنند، در این گوناگونی یک کل سیاسی ضد قدرت را به نمایش می گذارند. این به معنی سکوت در برابر اختلاف نظرها نیست. حتی می توان گفت که بد نیست راه حل های مختلف تجربه شود. اما اختلافات نیز نباید مانع یک حرکت کلی و هماهنگ مبارزاتی شود. اگر بتوان این هماهنگی را با توجه به اختلافات اساسی حفظ کرد، حتی می توان افق های نوینی را در مبارزه علیه سیاست های نئولیبرالی سرمایه داری یافت.

در ملاقات سران هشت کشور موضوع بر سر تداوم یک نظم جهانی است که عده بسیار ناچیزی از آن بهره می برند، درحالی که منافع مشترک بخش عظیمی از اکثریت مردم جهان علیه این نظام است.

ملاقات سالیانه سران هشت کشور هدفش ایجاد یک حکومت جهانی نیست، بلکه تداوم و تحکیم این نظم نئولیبرال سرمایه دارانه با توجه به منافع تک تک دولت های شرکت کننده است. نکات مشترک آنها منافع شبکه قدرت است که سران هشت کشور متعلق به آن هستند یعنی نهادهای قدرت مانند بانک جهانی، صندوق بین المللی پول، سازمان تجارت جهانی، پیمان ناتو و بازار مشترک اروپا. نهادهایی که نقش بزرگی در برقراری جهانی شدن نئولیبرالی سرمایه داری دارند. نهادهایی که بنظر می رسد در چند سال اخیر اختلالاتی در قدرتشان بوجود آمده است.

سران هشت کشور به بهانه جنگ علیه "تروریسم" و جلوگیری از گسترش سلاح اتمی، سناریوی نقشه کنترل منابع طبیعی بشریت را در دست گرفته اند. آنها هم چنین مسیر و جریان حرکت انسانها بعنوان پناهنده یا جنگزده را بسته اند. جنگ های آینده با عوض شدن سیاست ارتش و نیروهای امنیتی، شکل اکسیون های پلیس بخود خواهد گرفت که در گروهها کوچک ضربتی عمل خواهند کرد. به بهانه جنگ علیه تروریسم هرچه بیشتر حقوق بشر و حقوق حلقهها را زیر پا گذاشته اند، با گروگانگیری و زندانی کردن انسانها در محلهایی که از حوزه قانونی خارج هستند مانند گوانتانامو و یا بکارگیری شکنجه در زندانها مانند ابوغریب. بعلاوه در کنار اینها جلوگیری از ورود مهاجرین، پناهدگان و جنگزدگان به جهان باصطلاح آزاد، مشخصه جهان کنونی است.

سرمایه جهانی شده دیوارهای زیادی را بوجود آورده است حتی از دیوارهای آهنین دوران باصطلاح سوسیالیسم سابقا موجود فراتر رفته است. خط قرمزی که در امتداد تاریخچه ملاقات سران هشت کشور کشیده شده همانا ایجاد کنترل بر انرژی برای انحصارات است. مسئله ای که از زمان جنگ عراق و از زمان اختلاف بین روسیه و همسایگانش در مورد گاز و انرژی عمیقتر شده است.

اکنون هرچه بیشتر روسیه از منابع انرژی خود بعنوان فاکتور استراتژیک استفاده می کند. تقریبا نیمی از انرژی فسیلی جهان در خاورمیانه قرار دارد. کنترل این منطقه برای سران هشت کشور صنعتی اهمیت ژئوپلیتیک دارد. نقشه های زیادی در مورد آرایش سیاسی جدید این منطقه طراحی شده است. البته اینکه پیاده کردن این نقشه ها چقدر مشکل است را در مورد عراق می توان مشاهده کرد. جایی که نشانه های خرابکاری بزرگی را می بینیم. در عراق توازنی دهشتناک در بین مجموعه ای از منافع بی نهایت خرد شکل گرفته است. برخی از شاهدان می گویند دلیل جنگ عراق به علت این بود که اعلام شد که می خواهند مبادلات خود را بجای دلار توسط یورو اروپا انجام دهند. در حالی که اقتصاد جهانی به یک پول جهانی نیاز دارد.

بحث دیگر در مورد "حق تالیف ایده" است. انحصارات و صنایع دارویی و کشاورزی غربی با حمایت سران کشورهای صنعتی و نهادهایش ادعای مالکیت بر دانش و کشاورزی بشر را کرده اند. ایده و دانش تبدیل به کالا شده و مورد تجارت قرار گرفته است. ایده و فکر و دانش بشر خیلی فوری مالک پیدا می کند! (بعبارتی دانش که محصول پیچیده ای از فرد و کل بشر است ناگهان مالک و صاحب پیدا می کند).

جنبش انتقادی جهانی یکی از مشخصه های بارزش پلورالیسم یا چندگونگی و جهانی بودن است. جنبش های منطقه ای جای خود را به مبارزات جهانی داده است و هرچه گسترده تر و هماهنگ تر با یکدیگر به پیش می روند. اما پلورالیسم بودن به این جنبش جهانی به معنی اجازه دست اندازی دادن به دولتها و حکومتها در آن نیست. زیرا دولتی کردن جنبش یعنی به انحراف کشیدن این جنبش. همانطور که بخشا در ملاقات سران هشت کشور صنعتی در اسکاتلند (۲۰۰۵) رخ داد.

یکی از مشکلات درون این جنبش وجود اتحادیه های کارگری است که نزدیکی و وفاداری سیاسی بسیاری به "سوسیال

دموکراسی" دارند. جنبش علیه ملاقات سران هشت کشور صنعتی در هایلیگه دام باید سعی کند خود را از این تاثیر و وفاداری رها کند. بدون تاثیر و حضور فعالین بین المللی کشورهای مختلف مانند مبارزان فرانسه، ایتالیا، آمریکا، فعالین مبارزات کارگری و اعتصابات در کره، بازسازان جنبش چپ در آمریکای لاتین این مبارزات به انحراف کشیده خواهد شد.

برگردان فارسی بیانیه «انتقاد، اعتراض، مقاومت» از نشریه آلمانی "جی ایت و معنی جهان" به سردبیری مشترک گروههای آکا، انارکا، فاتوما و این چنین یا آن چنین - آوریل ۲۰۰۷

نوشته وبرگردان: کاوه عظیمی منابع: میدل ایست تایمز و گزارش دولت آمریکا

سرفت روزانه ۵۱ میلیون دلار نفت عراق توسط یغماگران

بر اساس گزارش روزنامه نیویورک تایمز طی چهار سال گذشته، روزانه ۱۵ میلیون دلار از درآمدهای نفتی عراق به سرقت رفته است. حملات تروریستی طی سال ۲۰۰۶ میلادی بیش از ۲۰۰ نفر از کارمندان وزارت نفت عراق را از بین برد. از ماه می ۲۰۰۶ تا پایان آوریل ۲۰۰۷، میزان صادرات نفت عراق به بیش از ۵۶۰ میلیون بشکه رسیده است و میزان درآمدهای نفتی این کشور به بیش از ۳۱ میلیارد دلار رسیده است.

در ۲۶ فوریه سال ۲۰۰۲، دانلد رامسفلد، وزیر دفاع وقت آمریکا، طی یک سخنرانی برای مردم آمریکا اظهار داشت که:

این حرف بسیار بی معنی و پوچی است که ایالات متحده آمریکا جهت سلطه بر منابع نفتی جهان به این ور و آنور دنیا می رود (نقل به مضمون).

اما وقایع اخیر و از آن جمله تصویب قانون جدید نفتی در هیئت دولت عراق که توسط نمایندگان دولت آمریکا، نمایندگان کارتل های بزرگ نفتی بین المللی و برخی اعضای دولت عراق نوشته شده است، عکس ادعاهای رامسفلد وزیر دفاع سابق آمریکا را نشان می دهد. در زیر برخی واقعیتها در مورد نفت عراق و اینکه ایالات متحده تا چه اندازه به نفت این کشور احتیاج دارد را ملاحظه می کنید. (برای اطلاعات بیشتر می توانید به دو لینک ۱ و ۲ در زیرنویس توجه فرمائید)

ادامه در صفحه ۴

سرفت روزانه ۵۱ میلیون دلار نفت عراق توسط یغمگران

بر اساس گزارش روزنامه نیویورک تایمز طی چهار سال گذشته، روزانه ۱۵ میلیون دلار از درآمدهای نفتی عراق به سرقت رفته است. حملات تروریستی طی سال ۲۰۰۶ میلادی بیش از ۲۰۰ نفر از کارمندان وزارت نفت عراق را از بین برده است. از ماه می ۲۰۰۶ تا پایان آوریل ۲۰۰۷، میزان صادرات نفت عراق به بیش از ۵۶۰ میلیون بشکه رسیده است و میزان درآمدهای نفتی این کشور به بیش از ۳۱ میلیارد دلار رسیده است.

عراق در این مدت روزانه ۱/۶ میلیون بشکه نفت خام از بندر بصره صادر کرده است. اگر صادرات از طریق خط لوله شمال عراق نیز به حالت عادی بازگردد، میزان صادرات نفت این کشور به بیش از ۲ میلیون بشکه در روز افزایش خواهد یافت. به استناد گزارش دولتی آمریکا، از چهار سال گذشته تا کنون روزانه بین ۱۰۰،۰۰۰ الی ۳۰۰،۰۰۰ بشکه نفت در عراق ناپدید گشته و میگردد. در عین حال بنا به گزارش روزنامه فاینشال

تایمز به نقل از "ای اچ اس": تحقیقات اخیر نشان می دهد که کل ذخائر نفتی این کشور از ۱۱۲ میلیارد به ۲۲۴ میلیارد افزایش یافته است.

در ادامه این گزارش آمده است که: با شرکت و سرمایه گذاری شرکتهای خارجی در عراق تولید نفت این کشور در ۵ سال آینده به ۴ میلیون بشکه در روز خواهد رسید.

بر اساس گزارش سایت رسمی دولت آمریکا، عراق با ذخائر نفتی که بالغ بر ۱۱۲ میلیارد بشکه نفت میباشد پس از عربستان سعودی در رده دوم در جهان قرار دارد (در این گزارش به اکتشافات اخیر عراق اشاره نشده است) و این در حالی است که ۹۰ درصد کشور عراق تاکنون به دلیل جنگ و محاصره اقتصادی مورد اکتشاف و تحقیق قرار نگرفته است. در بخش دیگر این گزارش آمده است که: تولید و استخراج نفت در عراق در زمره ارزانترین و کم هزینه ترین نوع استخراج نفت در دنیا میباشد. نکته جالب دیگر در این گزارش مقایسه تعداد چاه های نفتی عراق با ایالت تکزاس در آمریکا می باشد که از مهمترین منابع نفتی آمریکاست و در این مقایسه گفته می شود که در حالیکه در کل عراق، بعلت جنگ و دیگر مسائل تا

کنون تنها ۲۰۰۰ چاه نفتی حفاری شده است، در ایالت تکزاس آمریکا بیش از یک میلیون چاه نفت مورد حفاری واقع شده است. در قسمت دیگر این گزارش آمده است: تولید نفت عراق در سال ۱۹۹۰ به ۳،۵ میلیون بشکه در روز رسیده بود که پس از حمله این کشور به کویت و جنگ خلیج با محاصره اقتصادی به ۳۰۰،۰۰۰ بشکه کاهش یافت و در فوریه سال ۲۰۰۲ پس از اشغال عراق به ۲،۵ میلیون بشکه افزایش یافت.

در انتهای این گزارش زیر عنوان اهمیت نفت عراق برای آمریکا به این امار اشاره شده است:

واردات نفت به آمریکا در سال ۲۰۰۲:
عراق..... ۱۱،۳ میلیون بشکه نفت
از عربستان سعودی..... ۵۶،۲ میلیون بشکه نفت
از ونزوئلا..... ۲۰،۲ میلیون بشکه نفت
از نیجریه..... ۱۹،۳ میلیون بشکه نفت
از کویت..... ۵،۹ میلیون بشکه نفت
از الجزیره..... ۱،۲ میلیون بشکه نفت
از کشورهای غیر عضو اوپک
از کانادا..... ۴۶،۲ میلیون بشکه نفت
از مکزیک..... ۵۳،۸ میلیون بشکه نفت
از انگلستان..... ۱۱،۷ میلیون بشکه نفت
از نروژ..... ۴،۵ میلیون بشکه نفت

کار کمونیستی

زیر نظر شورای مرکزی سازمان اتحاد فدائیان کمونیست
منتشر میشود.

فاکس اتحاد فدائیان کمونیست
+۶۱ ۳۱۷۷۹۲۵۷۱

سایت سازمان در اینترنت

www.fedayi.org

روابط عمومی

webmaster@fedayi.org

شورای مرکزی

centralconcil@fedayi.org

نشریه کار کمونیستی

kar@fedayi.org

کمیته کردستان

kurdistan@fedayi.org

کمیته آذربایجان

azer@fedayi.org

گزارشی از فشار و سانسور مطبوعات، اردیبهشت ۱۳۸۶

اقتصادی کرفتو می باشد که بیش از پنج ماه است در زندان بسر می برد.

گزارش فعالان حقوق بشر در ایران روز ۲۸ اردیبهشت خبر دادند ابوالفضل عابدینی روزنامه نگار اهوازی از روز چهارشنبه ۸۵/۲/۲۶ ناپدید شده است. احتمالاً وی توسط مامورین وزارت اطلاعات در شهر تهران ربوده شده است.

در روز ۲۸ اردیبهشت ماه، فاطمه رجبی همسر سخنگوی دولت در یادداشتی تحت عنوان "جمهوری اسرائیل" روزنامه جمهوری اسلامی را به دلیل ایراد پاره ای انتقادات نسبت به عملکرد محمود احمدی نژاد، مورد انتقاد شدید و توهین آمیز قرار داد.

از دیگر سو نتایج تحقیق چهار دانشگاه آکسفورد، کمبریج، هاروارد و تورنتو درباره سانسور سایت های اینترنتی در چهل کشور جهان به همراه تشکیلات خودگردان فلسطینی نشان می دهد که چین و ایران در صدر کشورهای مسدود کننده سایت های سیاسی اینترنتی قرار

دارند.

۳۱ اردیبهشت، در آخرین روز این ماه، در حالی خبر تبرئه مدیران مسئول نشریات توسعه و یالثارات توسط شعبه ۷۶ دادگاه کیفری استان تهران، منتشر می شد که انجمن صنفی مطبوعات ایران که خود را برای نهادینه ساختن آزادی بیان در ایران، آماده می سازد، در بیانیه ای با اعتراض و انتقاد نسبت به نامه نگاری های محدودکننده به مطبوعات و خبرگزاری های، آمادگی خود را برای برگزاری گفت وگوهای مشترک بین روزنامه نگاران و مسوولان مربوطه به ویژه دبیرخانه شورای امنیت ملی اعلام کرد.

در سی و یکمین روز فروردین ماه نویسندگان روزنامه آینده نو در وبلاگ‌های خود نوشتند روزنامه آینده نو به طور کاملاً غیرمنتظره و به دستور مدیر مسوول تعطیل شد. و در نخستین هفته همین ماه، روزنامه نگار جوان و جسور، مسعود باستانی در این باره چنین نوشت: چرا هر روز بر خلی از روز نامه ها سر میز دکه های روز نامه فروشی شهر می ماند و کسی به سراغ آنها نمی رود؟ چرا هر روز بخش بزرگی از روزنامه ها باد می کنند و بیات می شوند؟ چرا ما ایرانی ها هر روز صبح شاهد تبدیل بخشی از درختان سر سبز مان به کاغذ باطله هستیم؟ مشکل کجاست؟

همچنین از ۲۸ فروردین تا ۴ اردیبهشت ماه، چهار وب نگار فمینیست برای تلاش علنی در جهت بهبود وضعیت زنان در ایران به زندان محکوم شده اند.

در نخستین روز دوزخی اردیبهشت ماه در حالی پرویز ورجاوند به اتهام تبلیغ علیه نظام از طریق انجام مصاحبه‌ها و آرایه یادداشت‌هایی به برخی نشریه‌ها به دادسرا احضار شد که خبر رسید به دنبال نامه رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران خطاب به رییس قوه قضاییه، وی پرونده سیگارچی، سردبیر زندانی روزنامه گیلان امروز را به کمیسیون عفو و بخشودگی ارجاع کرد. گفته می‌شود این روزنامه‌نگار گیلانی از ابتدای سال ۸۴ به اتهام توهین به امام و رهبری و فعالیت تبلیغی علیه نظام به تحمل سه سال حبس محکوم شده بود، اما علت اصلی دستگیری وی انتشار یک سرمقاله بود که در آن به اعدام‌های سیاسی سال‌های ۶۰ و ۶۷ اشاره و از گورستان خاوران نام برده شده بود.

فشار و سانسور نشریات دانشجویی نیز در سال ۸۶ از همین نخستین روز اردیبهشت ۸۶ با تعلیق انتشار نشریه دانشجویی دخترانه در یزد، آغاز شد. گفته می‌شود مخالفت با احکام، نشر اکاذیب و بی‌توجهی به قوانین مطرح شده است.

توقیف زنجیره ای مطبوعات دانشجویی، ادامه تعطیل انجمن ها و جلوگیری از فعالیت های سیاسی و فرهنگی دانشجویان سراسر کشور است و پیوند دارد به یورش به آنچه که از دوران اصلاحات باقی مانده بود.

در روز دوم اردیبهشت ماه با توقیف نشریه دانشجویی سرچشمه دانشگاه رجایی توقیف شد تا عزم جزم حکومت را برای ادامه فشار و سانسور نشریات دانشجویی نشان دهد. در همین روز مدیر مسوول روزنامه آینده نو

در تشریح دلایل تعطیلی این روزنامه گفت: مطبوعات مستقل و آزاد غیردولتی گذشته به سامانی نداشتند و آینده خوبی هم در انتظار آنان نیست!

همچنین در دومین روز اردیبهشت دویست و هفتاد نفر از فعالان سیاسی - اجتماعی و فرهنگی با ارسال یک نامه سرگشاده به آیت الله هاشمی شاهرودی، خواستار آزادی علی فرحبخش، روزنامه نگار شدند.

عیسی سحرخیز، روزنامه نگار و تحلیلگر سیاسی ایران، در مصاحبه‌ای که با سایت آفتاب کرد، سیاست کنونی و دورنمایی دولت احمدی نژاد نسبت به مطبوعات را که چیزی جز اتهام براندازی، توقیف و سانسور مطبوعات و دربندآنگندن روزنامه نگاران نیست، بررسی کرده است.

در ادامه فشار بر روزنامه‌نگاران و مطبوعات شهرستان‌ها در روز یکشنبه دوم اردیبهشت خبر رسید: شعبه اول دادگاه حقوقی سنندج، ایرج عبادی روزنامه نگار و سردبیر پیشین دو هفته نامه های اسو و کرفتو را برای بار سوم به دادگاه احضار کرد گفته می‌شود اتهام نامبرده درج مطالب خلاف واقع علیه جمهوری اسلامی در رابطه با قتل های زنجیره ای در هفته نامه توقیف شده پیام مردم، بوده.

۳ اردیبهشت‌ماه یک روزنامه نگار جوان برای نخستین بار از محتوای نامه های زردرنگ ارشاد به مدیران مسوول نشریات کشور، پرده برداشت که مستقیماً اقدام به تهدید و سانسور روزنامه‌ها می‌کند. و ادامه داد: در یکی از آخرین شاهکارهای شورای عالی امنیت ملی که به وسیله ی همین برگه های انی محرمانه به روزنامه ها ابلاغ شده است، پوشش اخبار صنفی معلمان و اعتراض و تجمع و اعتصاب های این قشر فرهیخته به مصادیق اقدام علیه امنیت ملی افزوده شده و از روزنامه ها خواسته اند تا «اطلاع ثانوی» از درج هرگونه خبر در این زمینه خودداری کنند!!!

سوم اردیبهشت، روز احضار مدیران مسوول روزنامه‌ها بود. الیاس حضرتی مدیرمسوول روزنامه اعتماد به اتهام نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی و افترا به شعبه سوم دادسرای کارکنان دولت احضار شد. و محمدجواد حق‌شناس، مدیرمسوول روزنامه اعتماد ملی به اتهام نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی و افترا به شعبه‌ی سوم دادسرای کارکنان دولت احضار شد. و همچنین حسین شریعتمداری، مدیرمسوول روزنامه کیهان با شکایت شکات خصوصی به دادسرای کارکنان دولت احضار شد. جالب اینکه هر سه مدیر مسوول ادعا کرده‌اند تا لحظه انتشار اخبار فوق هیچ احضاریه‌ای به دست آن‌ها نرسیده است!!!

همچنین غلام‌حسین کرباسچی، از انتشار مجدد روزنامه‌ی «هم‌میهن» پس از یک دوره چندساله توقیف طی یکی دو ماه آینده خبر داد. از دیگر سو کانون زنان ایران خبر از احضار بهمن احمدی امویی، روزنامه نگار به اتهام اقدام علیه امنیت ملی از طریق تبلیغ بر ضد نظام جمهوری اسلامی و شرکت در تجمع غیر قانونی به دادگاه انقلاب داد.

روز ۴ اردیبهشت در حالی مدیر مسوول روزنامه توقیف شده روزگار به دادگاه احضار شد که خبر رسید: نشریات دانشجویی «سحر» و «باران» در دانشگاه امیرکبیر توقیف موقت شدند.

همچنین خبرگزاری ایلنا در این روز با انتشار نامه‌ای اعلام کرد با وجود دعوت اداره کل روابط عمومی نهاد ریاست جمهوری از این خبرگزاری، برای حضور در نشست خبری سخنگوی دولت، مسوولان روابط عمومی این نهاد از ورود خبرنگار ایلنا به محل برگزاری نشست خبری ممانعت به عمل آوردند.

در حالی که محمد حسین صفارهرندی نسبت به برخی انتقادهای مطرح شده در روزنامه‌های ایران از عملکرد روزهای اخیر نیروی انتظامی واکنش نشان داد و هشدار داد که با آنها "با اقتدار برخورد" خواهد شد. تعدادی از نمایندگان مجلس به وزیر ارشاد در مورد اظهارات اخیر وی در هشدار به رسانه ها و ایجاد محدودیت در درج اخبار واقعی سطح جامعه هشدار دادند.

ائمه جمعه‌ی سراسر کشور در خطبه‌های نماز جمعه‌ی ۷ اردیبهشت ماه که مضامین آن را ستاد ائمه‌ی جمعه، زیر نظر رهبر، تعیین می‌کند، حمله گسترده‌ای به مطبوعات و رسانه‌ها آغاز کردند. و سید احمد خاتمی در تهران، برخی روزنامه‌ها را به مرثیه سرایی برای «هرزه‌ها» و «هنجار شکن‌ها» متهم کرد.

روز شنبه ۸ اردیبهشت، خبر رسید که جلسه رسیدگی به اتهامات امیرحسین موحدی، از روزنامه‌نگاران مشکین شهر که فرار بود صبح آن روز در دادگاه انقلاب این شهرستان برگزار شود به علت عدم حضور موحدی و وکیل مدافعش در دادگاه تجدید وقت شد. گفته می‌شود اتهامات موحدی «تبلیغ علیه نظام» و «عضویت در گروه غیرقانونی با قصد برهم زدن امنیت ملی» بوده است.

از دیگر سو در همین روز شعبه ۷۶ دادگاه کیفری استان تهران، پیروز حناچی، مدیرمسوول وقت فصلنامه «آبادی» را تبرئه کرد. شایان ذکر است جلسه رسیدگی به اتهامات پیروز حناچی روز ۲۶ فروردین ماه سال جاری با حضور هیات منصفه مطبوعات برگزار شده بود.

ادامه در صفحه ۶

جلسه رسیدگی به اتهامات مصطفی کواکبان، مدیرمسئول روزنامه مردمسالاری، صبح روز یکشنبه ۹ اردیبهشت در شعبه ۷۹ دادگاه کیفری استان تهران با حضور اعضای هیأت منصفه مطبوعات برگزار شد. اتهامات مدیرمسئول روزنامه مردمسالاری تبلیغ علیه نظام و نشر اکاذیب به قصد تشییش آذهان عمومی، عنوان شده بود. در همین روز و درحالی که مدیرمسئول روزنامه‌ی شرق گفت: این روزنامه با حفظ رویکرد حرفه‌ی خود بر اساس چارچوب قانون و سیاست‌های رسانه‌ی نظام، طی ۱۰ تا ۱۵ روز آینده دوباره منتشر می‌شود. روزنامه اعتماد ملی خبر از برکناری سردبیران مجله‌های کتاب ماه کودک و نوجوان و کتاب ماه ادبیات و فلسفه، وابسته به وزارت ارشاد به دلیل اختلافات داخلی در این وزارتخانه می‌داد.

۹ اردیبهشت روز پر از خبری بود، در رابطه با اخبار تأیید نشده‌ی توقیف سایت بازتاب، وابسته به محسن رضایی، مدیرمسئول سایت بازتاب ضمن رد توقیف سایت متبوعش گفت: گویا دیوان عدالت اداری بررسی شکایت سایت بازتاب را ممکن تشخیص نداده و قرار بر رد شکایت سایت بازتاب صادر کرده است.

در این روز خبر شکایت شادی صدر از حسین شریعتمداری نیز منتشر شده بود. در پی انتشار خبری در ستون ویژه روزنامه کیهان با عنوان «خودافشایی هوادار تر چندشوه‌ری»، شادی صدر، از حسین شریعتمداری، مدیرمسئول این روزنامه به دادسرای کارکنان دولت شکایت کرد. گفته می‌شود افراد دیگری نیز تا کنون از شریعتمداری شکایت کرده‌اند که تاکنون نتیجه‌ای نداشته.

روز دهم اردیبهشت، آغاز فشارهایی متفوت بر نشریات دانشجویی بود. به گزارش ایلنا، انتشار چهار نشریه با لوگوی نشریات ریوار به مدیرمسئولی پویان محمودیان، سرخط به مدیرمسئولی مجید شیخ‌پور، سحر به مدیرمسئولی احمد قصابان و آتیه به مدیرمسئولی مقداد خلیل‌پور با مطالب موهن و یکسان باعث ایجاد تشنجاتی در دانشگاه امیرکبیر شد. این در حالی است که مدیران مسئول این چهار نشریه و اعضای انجمن اسلامی منتخب دانشجویان دانشگاه امیرکبیر، انتشار این نشریات با چنین مطالبی را رد می‌کنند و آن را منتسب به افرادی می‌دانند که در صدد حذف نشریات منتقد و تخریب چهره انجمن اسلامی منتخب دانشجویان هستند.

در حالی که در این دهم اردیبهشت ماه از ورود خبرنگاران به سینماهای نمایش دهنده فیلم‌های جشنواره فیلم کودک و نوجوانان همدان جلوگیری شد؛ کمیته حمایت از روزنامه‌نگاران در همین روز اعلام کرد که ۱۳۴ روزنامه‌نگار از

اول دسامبر سال ۲۰۰۶ میلادی تا کنون، توسط مقام‌های کشورشان زندانی شده‌اند. طبق این گزارش حکومت جمهوری اسلامی رتبه ششم را در زندانی ساختن روزنامه‌نگاران دارا است. در روز ۱۱ اردیبهشت، مقرر بود دادگاه چهار ویلاگ نویس برگزار شود که به علت عدم تعیین قاضی برای این شعبه، تجدید وقت شد. لازم به یادآوری است که پرونده موسوم به سایت‌های اینترنتی، چندین متهم داشت که برخی از این متهمان در مرحله دادرسی با قرار منع پیگرد مواجه شدند و تنها پرونده چهار تن از این ویلاگ‌نویسان به نام‌های روزبه میرابراهیمی، امید معماریان، شهرام رفیع‌زاده و جواد غلام‌تمیمی با صدور قرار مجرمیت و کیفرخواست به دادگاه ارجاع شده بود.

در همین روز سردبیرنشریه محلی خروش در کهگیلویه و بویراحمد گفت: متأسفانه بدلیل پایین بودن سطح استانه و تحمل مدیران دولت نهم در استان انگیزه‌ای برای انتشار هفته‌نامه و کار مطبوعاتی را نداریم.

سیزدهم اردیبهشت سوم ماه می؛ روز جهانی آزادی مطبوعات نام گرفته است. در این روز دبیرکل سازمان ملل متحد در پیامی به مناسبت روز جهانی آزادی مطبوعات، با اعلام اینکه در سال گذشته ۱۵۰ دست‌اندرکار حرفه رسانه‌ها، جان خود را در راه انجام وظیفه از دست دادند، گفت که مطبوعات آزاد، ایمن و مستقل، از بنیادهای اصلی مردمسالاری و صلح است.

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران نیز در همین زمینه به مناسبت فرارسیدن ۱۳ اردیبهشت ماه (روز جهانی آزادی مطبوعات) بیانیه‌ای را صادر کرد. در این بیانیه آمده است سخت‌گیری‌های خفقان‌آور از میزان امنیت حرفه روزنامه‌نگاری کاسته است.

مؤسسه آمریکایی موسوم به «خانه آزادی» (Freedom House) در گزارش سالانه خود در مورد آزادی بیان در جهان، وضعیت ایران را از لحاظ آزادی بیان در حالت سیر نزولی توصیف و در یکی از پایبست‌ترین رده‌های جهانی طبقه‌بندی کرده است. این مؤسسه گزارش خود را به مناسبت روز جهانی آزادی مطبوعات منتشر کرده و طی آن از اقدامات حکومت ایران در مسدود کردن سایت‌های اینترنتی و اجباری کردن ثبت این سایت‌ها، بازداشت روزنامه‌نگاران و ویلاگ‌نویسان و توقیف مطبوعات انتقاد کرده است.

در ادامه فشار بر مطبوعات محلی صاحب امتیاز و مدیرمسئول نشریه محلی عصرروشنگری کهگیلویه و بویراحمد در مصاحبه با ایلنا چنین گفت: استانه تحمل مدیران دولتی استان در برابر نقادی‌های دلسوزانه و منصفانه نشریات محلی بسیار پایین است و در برابر نقادی دست‌اندرکاران مطبوعه باید به دادگاه یاسوج

هم پاسخگو باشند.

روز چهاردهم اردیبهشت در حالی محمدعلی دادخواه، عضو کانون مدافعان حقوق بشر، وکالت مدیران مسئول چهار نشریه دانشجویی «ریوار»، «سرخط»، «سحر» و «آتیه» را برعهده گرفت که احمد قصابان، مدیرمسئول نشریه دانشجویی «سحر» دانشگاه امیرکبیر بازداشت شده بود.

در همین زمینه گفته می‌شود روزنامه کیهان نیز از مدیران مسئول نشریات دانشجویی نامبرده شکایتی مطرح کرده است! همچنین مدیران مسئول بیش از ۱۲۰ نشریه دانشجویی دانشگاه‌های سراسر کشور با صدور بیانیه مشترکی، همدردی و همیاری خود را با دانشجویان دانشگاه پلی‌تکنیک تهران اعلام کرده و خواستار برخورد با جاعلان نشریات دانشجویی شدند.

در همین روز سردبیر روزنامه رسالت که توسط مردم «رذالت» نامیده می‌شود، با دروغی رذیلاانه در گفتگو با ایلنا چنین بیان کرد: در دولت نهم یک گام به سمت فضای آزادی بیان و قلم حرکت کردیم!!!

در روز ۱۵ اردیبهشت در حالی که نماینده مدیران مسئول نشریات دانشجویی این دانشگاه، دستور توقف انتشار نشریات دانشجویی را غیر قانونی اعلام کرده بود، در اقدامی بیسابقه و البته قابل پیشبینی، اعلام شد: اداره کل فرهنگی دانشگاه صنعتی امیرکبیر با صدور اطلاعیه‌ای، تا اطلاع ثانوی انتشار کلیه نشریات این دانشگاه را ممنوع اعلام کرد.

روز هفدهم اردیبهشت، همچنان حاوی اخبار بدی برای نشریات دانشجویی بود. در این روز مدیرمسئول و صاحب امتیاز سابق نشریه دانشجویی بن‌بست دانشکده‌ی حقوق دانشگاه تهران از توقیف موقت این نشریه به مدت ۳ ماه خبر داد. و همچنین مدیرمسئول نشریه دانشجویی آتیه نیز دانشگاه امیرکبیر بازداشت شد.

از دیگر سو اعلام شد مدیران مسئول نشریات دانشجویی ریوار، سرخط و آتیه در دانشگاه امیرکبیر به دادسرای انقلاب احضار شدند.

در عین حال گفته می‌شود بسیج دانشجویی دانشگاه امیرکبیر، اقداماتی را نیز برای تکرار چاپ نشریات جعلی و به آشوب کشاندن فضا انجام داد، که موفق نبوده‌اند.

به مناسبت (۳ ماه مه ۱۳ اردیبهشت) روز جهانی مطبوعات فعالین ایرانی دفاع از حقوق بشر در اروپا و امریکای شمالی گزارش خود را از وضعیت مطبوعات در ایران در سال ۱۳۸۵ منتشر کردند. بر مبنای این گزارش، مطبوعات در سال گذشته در ایران به شیوه‌های مختلفی سرکوب و از ادامه کار آنها

جلوگیری بعمل آمده است.

خبرگزاری ایلنا روز ۱۸ اردیبهشت گزارش داد که جلسه رسیدگی به اتهامات صدیق مینایی از اعضای هیأت تحریریه هفته‌نامه توقیف‌شده ناسو صبح روز قبل با حضور اعضای هیأت منصفه مطبوعات در دادگاه کیفری استان کردستان برگزار شده بود.

همچنین در این روز ۱۵ نفر از نمایندگان مجلس هفتم در تذکری به وزیر فرهنگ و ارشاد خواستار رفع هرگونه فشار، تهدید و تحدید و تنگناهای ایجاد شده علیه برخی از مطبوعات، نشریات مکتوب و الکترونیکی از جمله خبرگزاری ایلنا شدند.

علیرغم اعلام قبلی در روز ۱۹ اردیبهشت دادگاه مدیرمسوول و سردبیر روزنامه ناشتی، چاپ کردستان، به دلیل به حد نصاب نرسیدن اعضای هیأت منصفه علیرغم حضور سردبیر و مدیرمسوول روزنامه، برگزار نشد. اتهام این نشریه، اقدام علیه امنیت کشور عنوان شده بود. با وجود این که عدم برگزاری جشنواره مطبوعات، با توجه به سیاست‌های ضد مطبوعاتی وزارت ارشاد دولت نهم قابل پیشبینی بود، روز جمعه ۲۱ اردیبهشت، خبرگزاری ایلنا به نقل از منبعی که نخواست نامش فاش شود خبر داد: توجه به استعفای معاون مطبوعاتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نمایشگاه مطبوعات برگزار نمی‌شود.

روز یکشنبه ۲۳ اردیبهشت در حالی نخستین شماره از دوره جدید روزنامه هم‌میهن منتشر شد که جلسه رسیدگی به اتهامات قلی شیخی، مدیرمسوول روزنامه توسعه، صبح امروز در شعبه ۷۶ دادگاه کیفری استان تهران برگزار می‌شد.

در خبری اعجاب‌انگیز که در این روز توسط خبرگزاری مهر منتشر شد آمده بود: چند تن از مسئولان حاضر در محل ارائه برگه‌های خروج ناشران، بیست‌مین نمایشگاه کتاب تهران، با برخوردی تند و زننده لوازم یکی از خبرنگاران این خبرگزاری را ضبط کردند و او را نیز در مکانی واقع در زیرزمین شبستان محبوس ساختند. همچنین رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در پاسخ به اظهارات اخیر یکی از مقامات محلی استان زنجان پیرامون برخورد با روزنامه‌نگاران و اهالی مطبوعات، این اقدام را نشانه‌ای از عدم تفاهم و سرخوشی دولت نهم در برخورد با رسانه‌ها دانست.

در همین رابطه گفته می‌شود که معاون استانداری استان زنجان در نشست مطبوعاتی خود که با حضور روزنامه‌نگاران برگزار می‌شد، روزنامه‌نگاران را به حیوانات مودی تشبیه کرد و گفت: برخی از این اصحاب مطبوعات عین بعضی از حیوانات مودی فقط روی زخم می‌نشینند.

و در همین روز روزنامه مردم نو زنجان نوشت: در دو سال اخیر متناوبا شاهد تلاش‌هایی به

منظور ایجاد برخی محدودیت‌ها، از قبیل صدور تذکرات مختلف به منظور ممانعت از انتشار آزاد اخبار توسط مطبوعات و رسانه‌های مستقل بوده‌ایم. از سوی دیگر به جریان انداختن برخی پرونده‌های راکد که سال‌ها از تشکیل آن‌ها می‌گذرد، فشارها را بر مطبوعات مستقل دو چندان و راه اطلاع‌رسانی و نقد عملکرد مدیران را بر مطبوعات مستقل و آزاد اندیش ناهموار کرده است. این درحالی است که گفته می‌شود: در حال حاضر فضا به شدت امنیتی شده و عده‌ای درصدد برخورد با مطبوعات مستقل این استان هستند. در همین زمینه یکی از خبرنگاران فعال زنجان در هفته پیش از این رویدادها از طریق تلفن مورد تهدید قرار گرفت. و همچنین پیشتر نیز استاندار زنجان در آخرین جلسه شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان، مطبوعات را به قلم به‌دستان معاند قلمداد کرده بود که می‌خواهند باورهای مردمی را نسبت به اجرای مصوبات هیئت دولت در زنجان سست کنند.

در روز ۲۳ اردیبهشت همچنین مدیرمسوول روزنامه ورزشی البرز به اتهام توهین از طریق نشر یک کاریکاتور محاکمه شد! البته هیأت منصفه مطبوعات این نشریه ورزشی را به همراه نشریات یالثارات الحسین و توسعه مجرم ندانست. این در حالی بود که در همین روز مهدی بوترابی، مدیرعامل پرشین بلاگ توسط ماموران دادستانی تهران بازداشت شده بود.

در روز ۲۴ اردیبهشت ماه در حالی نخستین شماره روزنامه شرق پس از هشت ماه توقیف موقت منتشر می‌شد که خبر رسید: مدیرمسوول نشریه عصر ظهور به دادگاه ویژه روحانیت احضار شد تا به دفاع از اتهام‌های انتسابی مورد شکایت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، از خود دفاع کند.

همچنین در این روز خبرگزاری ایسنا نوشت: دبیرکل جامعه روزنامه‌نگاران جوان ایران با اشاره به اظهارات اخیر معاون استاندار زنجان درباره مطبوعات، در نامه سرگشاده‌ای به حجت‌الاسلام والمسلمین مصطفی پورمحمدی عذرخواهی وزارت کشور از جامعه مطبوعاتی را خواستار شد. باز هم وزیر ارشاد اسلامی صفار (سفاک) هرندی با دروغی بزرگ درباره فیلترینگ، در حالی که آن را منتسب به وزارت ارشاد نمی‌دانست گفت: وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: فیلتر کردن سایت‌ها تنها در صورت انعکاس برخی مطالب که یا دروغ و یا اهانت به فردی حقیقی یا حقوقی بوده، صورت گرفته است.

روز ۲۶ اردیبهشت، در ادامه فشار و سانسور نشریات دانشجویی که در این ماه شدت بیشتری به خود گرفته بود، انتشار نشریه دانشجویی ندای آزادی در دانشگاه بوعلی سینای همدان

تعلیق شد. گفته می‌شود پیش از این نیز دو نشریه موج سوم و برای وقتی دیگر در این دانشگاه تعلیق شده بودند.

همچنین نشریه دانشجویی چکاوک در دانشگاه زنجان، به دلیل شکایت بسیج دانشجویی آن دانشگاه، لغو مجوز شد. و در دانشگاه صنعتی شریف تهران، نشریه دانشجویی آفتابکاران، توقیف و مجوز انتشار آن لغو شد. گفته می‌شود جرم این نشریه نوپای دانشجویی که تنها یک شماره از دو شماره منتشر شده‌ی آن توزیع شده بود، دعوت به اغتشاش و توهین به مقدسات به خاطر درج مقاله‌ای انتقادآمیز راجع به مساله حجاب و طرح انقلاب فرهنگی دوم، عنوان شده است.

هفته‌نامه مذهبی و وابسته به حکومت تابان در روز ۲۶ اردیبهشت خبر داد: یک عکاس زن از خبرگزاری سازمان تبلیغات اسلامی که برای تهیه عکس به یک همایش مذهبی رفته بود با اعتراض بسیار توهین‌آمیز یکی از روحانیون حاضر در جلسه روبرو شد.

یک وبلاگ‌نویس در باره وضعیت حال حاضر روزنامه‌نگاران چنین می‌نویسد: وقتی چند کارمند ساده دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی، دقت کنید "چند کارمند ساده دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی" بخشنامه می‌کنند که روزنامه‌ها چه بنویسند، چه ننویسند و حتی مشخص می‌کنند چگونه بنویسند و چگونه تحلیل کنند، آزادی بیان شوخی بی مزه‌ای است در این وادی استبدادزده.

در رابطه با وضعیت علی فرح‌بخش، روزنامه‌نگار زندانی در روز ۲۶ اردیبهشت ماه خبر رسید که رای پرونده رسیدگی به موارد اتهامی فرح‌بخش نهایی شده است و وی به سه سال حبس محکوم شد. شایان ذکر است فرح‌بخش اواخر آذر ماه سال گذشته پس از بازگشت از یک کنفرانس در هند و هنگام ورود به ایران دستگیر شد.

همچنین در همین روز اعلام شد کرم‌الله محمدی‌خواه، نویسنده مطلبی تحت عنوان فرصت‌طلبی و فرصت‌سوزی در جناح راست در نشریه عصر روشنگری شهرستان یاسوج بازداشت شده و اکنون در زندان مرکزی این شهر به سر می‌برد! گفته می‌شود اتهام وی اتهام وی نشر اکاذیب و تشویش اذهان عمومی عنوان شده.

در ادامه فشار روزافزون به روزنامه‌نگاران و مطبوعات شهرستانی در روز ۲۷ اردیبهشت ماه خبر رسید که کاوه جوانمرد روزنامه‌نگار کرد سنندجی توسط شعبه دوم دادگاه انقلاب اسلامی سنندج به تحمل دو سال حبس و تبعید به زندان مراغه محکوم شد. گفتنی است کاوه جوانمرد خبرنگار هفته‌نامه اجتماعی، فرهنگی،

ادامه در صفحه ۴

عراق با ۱۱۵ میلیارد بشکه نفت دارای چهارمین ذخایر بزرگ نفتی در جهان است و علاوه بر آن حدود ۱۱۰ تریون فیت مکعب مخازن گاز طبیعی در اختیار دارد. تحلیلگران گفته اند این قانون به دولت اجازه می دهد توسط قراردادهای اکتشافی حق اکتشاف ذخایر دست نخورده خود را به شرکتهای نفتی واگذار کند که تا ۳۰ سال قابل تمدید است. به عبارت دیگر دولت عراق به شرکت های نفتی خارجی ۱۰ سال اجازه خواهد داد به اکتشاف و توسعه حوزه های نفتی این کشور بپردازند (دست کم به شرکت هایی که تمایل دارند در کشوری که صدها نفر پیمانکار به قتل رسیده اند و خطوط نفت مکررا منفجر می شوند، اقدام به حفاری کنند). با به پایان رسیدن مهلت قرارداد، این شرکت ها می توانند مذاکره کنند تا با مشارکت با شرکت ملی نفت عراق تا ۲۰ سال دیگر اقدام به تولید نفت نمایند. شرکت های نفت خارجی آنگاه بایستی ۱۲,۵ درصد از ارزش نفت عراق را به عنوان حق بهره برداری به دولت عراق پرداخت کنند و آنگاه خواهند توانست هر اندازه دیگری که نفت کشف کنند را صادر کنند که البته این میزان احتمالا بسیار هنگفت خواهد بود. متن این قانون به شرکت ها اجازه خواهد داد که ادعا کنند نفت هنوز متعلق به عراق است ولی حق استخراج آن در اختیار شرکت های نفتی است.

در این قانون همچنین آمده است نه دولت عراق و نه شرکت های نفتی خصوصی عراق از هیچ اولویتی برای کسب و انعقاد قراردادها برخوردار نیستند. این درحالی است که در ایران بر اساس قانون دست کم ۵۰ درصد از قراردادها بایستی به شرکت های داخلی ایرانی داده شود (برای ساخت های زیربنایی و تاسیساتی، چون سکوها، لوله ها و دریچه،...) در صورتی که یک شرکت نفتی خارجی به استخدام گرفته شود، هیچ الزام قانونی وجود ندارد که با یک شرکت عراقی شریک شود یا هیچ قسمتی از پول خود را در اقتصاد عراق سرمایه گذاری کند. این شرکت موظف به استخدام کارگران عراقی، آموزش کارگران عراقی یا انتقال فن آوری نخواهد بود. پیش نویس این قانون در مورد نوع قراردادهایی که دولت عراق می تواند استفاده کند کاملا مشخص نیست.

بنا به گفته آقای حسین ابن یوسف متخصص امور نفتی، برای شرکت های نفتی بزرگ غربی، دو نکته دسترسی به نفت و "کنترل" به حوزه های نفتی همواره مهم بوده است. به نفع کشورهای میزبان و تولیدکننده نیز هست که نفت "در دسترس" بازار باشد، چرا که نیازهای مالی و داخلی آنها را تامین می نماید. ولی

می رود اتحادیه کارگران نفتی بصره که پس از سقوط صدام در سال ۲۰۰۳ تاسیس شد با پیش نویس این قانون جدید مخالفت کند. این اتحادیه در سال ۲۰۰۵ نیز بمنظور مخالفت با طرح آمریکا برای خصوصی سازی صنعت نفت عراق دست به اعتصاب زده بود.

دکتر حسین شهرستانی وزیر نفت در عراق از شهرت و سابقه خوبی برخوردار است و از زندان صدام جان سالم به در برده است. برخلاف دیگر سیاستمداران عراقی که طی سال های اخیر سعی کردند صنعت نفت عراق را تنها با اهرم های بازار آزاد بازسازی کنند، کمیته وزارتخانه شهرستانی موفق شد برخی از عناصر جنجالی تر پیش نویس قانون نفت را تغییر داد. پیش از این "ایاد علوی" که توسط آمریکا به عنوان نخست وزیر موقت عراق انتصاب شده بود، با همکاری مشاورین آمریکایی یک طرح افراطی خصوصی سازی را ابداع کرده بود که بر اساس آن مالکیت ذخایر نفتی دست نخورده عراق به شرکت های خارجی واگذار می شد. این درحالی است که در همه کشورهای دیگر حتی اگر شرکت های خصوصی اقدام به حفاری و فروش نفت کنند، نفت جزء مالکیت و سرمایه دولت محسوب می شود. البته طرح علوی دوام نیاورد. در تحلیل نهایی یک دولت ملی باید به یک تعادل و میزان بین دو مسئله جلب سرمایه و حمایت از ثروت ملی دست یابد.

بعضی کارشناسان نفتی عراق می گویند تاسیسات و زیربنای نفتی این کشور در حال ویرانی هستند و پس از سال ها جنگ و تحریم در وضعیت بسیار ناگواری قرار دارند. گفته می شود عراق برای بازگرداندن صنعت نفت خود به وضعیت مطلوب به ۲۰ تا ۳۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری جدید احتیاج دارد. بنابر این، آنها معتقدند که عراق باید با شرکت های نفتی خارجی کار کند تا چنین سرمایه گذاری هایی را به دست آورد. به عبارت دیگر نه کشورهای میزبان و نه شرکت های نفتی خارجی نمی توانند به صد درصد از درخواست های خود دست یابند.

حال آنکه دیگر کارشناسان معتقدند عراق می تواند بجای اینکه با شرکت های نفتی خارجی قراردادهای بلند مدتی نامطلوبی را امضاء کند، می تواند برای توسعه صنعت نفت خود پول قرض کرده و از طریق درآمدهای نفتی خود بدهی های عمده برای سرمایه گذاری در صنعت نفت را پرداخت کند.

تولیدکننده به خاطر تمامیت ارضی، با مقوله واگذاری "کنترل" حوزه های نفتی، با شرکت های نفتی اختلاف منافع دارند. شرکت های نفتی مدعی اند که در بازار سهام، قیمت سهام آنها به ذخایر تحت کنترل آن شرکت ها رابطه مستقیم دارد. ولی بگفته حسین ابن یوسف، منطقی نیست که مقدار کنترل ذخایر تنها معیار ارزیابی باشد، بلکه معیار سوددهی به عوامل دیگری چون پیشرفت تکنولوژی، اکتشافات و بازاریستگی دارد. اکثر قراردادهای نفتی جهان "سرویس کترات" یا Buy-Back، (تبع متقابل) می باشند که کوتاه مدت، ۶، ۷ یا ۱۲ سال می باشند، با یک نرخ معین. طبق این قراردادها نوسانات قیمت و اضافه هزینه گردن شرکت های نفتی می باشد. ولی شرکت های نفتی به قراردادهای طویل المدت PSA، ("موافقت های مشارکت در تولید") علاقه مند هستند که با ریسک کمتر و قیمت پایین برای شرکت های خارجی حساب شده اضافه هزینه به گردن کشور میزبان می باشد. ولی در واقعیت جزئیات هر یک قرارداد تعیین کننده است و نه طبقه بندی یا اسم آن.

بر اساس این قانون، یک "شورای فدرال نفت و گاز عراق" تاسیس خواهد شد که در مورد نوع قراردادهایی که به امضاء خواهد رسید حق تصمیم گیری تام دارد. این شورا علاوه بر دیگران، شامل "مدیرانی از شرکت های نفتی مهم" خواهد بود. لذا این امکان نیز وجود دارد که مدیران ارشد یا مدیران اجرایی شرکت های نفتی خارجی نیز در این شورا حضور داشته باشند. برای ناظران این مساله بسیار عجیب است که روسای شرکت های نفتی خارجی بتوانند در هیئتی حضور داشته باشند که نهادی است که وظیفه آن تصمیم گیری در مورد نفت و گاز عراق است. بنا به برداشتهایی، بر اساس این قانون هیچ حداقلی برای مشارکت دولت عراق در حوزه های کشف نشده، تعیین نشده است و همچنین برای میزان سود شرکت های خارجی در این حوزه ها نیز هیچ محدودیتی وجود ندارد. این قانون همچنین به نظر نمی رسد که دقیقا مشخص کند چه کسی کنترل میزان تولید نفت را در اختیار دارد. به نظر می رسد INOC، شرکت های نفتی داخلی یا خارجی همگی در تعیین میزان تولیدات دست دارند. در صورتی که شرکت های خارجی، درکنار نمایندگان دولتی عراق در نهایت در تعیین میزان تولید نفت عراق دست داشته باشند، آنگاه رابطه عراق با سازمان اوپک شدیداً تضعیف خواهد شد.

اتحادیه های کارگری عراق خواسته اند ذخایر نفتی این کشور به صورت ملی و مالکیت عمومی باقی مانده و به میزان زیادی تحت کنترل شرکت های نفتی قرار نگیرد. انتظار